

แบบฟอร์มแผนการจัดการเรียนรู้

ชื่อ-นามสกุล.....นายณัฐภัทร คล้ายสุวรรณ.....โรงเรียน.....นางกะปิ.....
รายวิชา.....เศรษฐศาสตร์.....ระดับชั้น.....มัธยมศึกษาปีที่ 5.....
ชื่อหน่วยการเรียนรู้.....เศรษฐกิจระหว่างประเทศ.....เวลา.....10.....ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....4.....เรื่อง.....การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ.....เวลา.....3.....ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเป็นการร่วมกันของประเทศต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหา เสริมสร้างพลังและอำนาจต่อรอง ตลอดจนรักษาผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ ในปัจจุบันมีองค์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจหลายองค์การที่มีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก นักเรียนจึงจำเป็นต้องศึกษาและรู้เท่าทันถึงบทบาทขององค์กรเหล่านั้นเพื่อการตัดสินใจในทางเศรษฐกิจอย่างชาญฉลาด และนำเสนอแนวทางที่เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์ให้กับสังคมได้อย่างเหมาะสม

2. มาตรฐานและตัวชี้วัด

มฐ. ส 3.2 เขาใจระบบและสถาบันทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและความจำเป็นของการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจในสังคมโลก

ส 3.2 ม.4-6/3 วิเคราะห์ผลดี ผลเสียของความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศในรูปแบบต่าง ๆ

3. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1) สมรรถนะที่ 1 ความสามารถในการสื่อสาร

ตัวชี้วัดที่ 2 พูดเจรจาต่อรอง

พฤติกรรมบ่งชี้ 1. พูดเจรจา โน้มน้าว ตอรองเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

2) สมรรถนะที่ 2 ความสามารถในการคิด

ตัวชี้วัดที่ 1 คิดพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์)

พฤติกรรมบ่งชี้ 2. เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของส่วนประกอบของข้อมูลในบริบทต่าง ๆ

3. ระบุหลักการสำคัญหรือ แนวคิดในเนื้อหาความรู้ ข้อมูลที่พบเห็นในบริบทต่าง ๆ

3) สมรรถนะที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ตัวชี้วัดที่ 3 ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

พฤติกรรมบ่งชี้ 1. ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ สามารถแสดงความคิดเห็นของตน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2. ใช้ภาษา กิริยา ท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคม

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1) ข้อ 1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

1.1 เป็นพลเมืองดีของชาติ

2) ข้อ 4 ใฝ่เรียนรู้

4.1 ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ

3) ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน

6.2 งานด้วยความเพียรพยายามและอดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

5. เป้าหมายการเรียนรู้เชิงสมรรถนะ (เฉพาะแผนนี้)

พูดเจรจา โน้มน้าว ตอรอง ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการค้าของประเทศ โดยใช้ภาษา กิริยา ท่าทางเหมาะสมกับ บทบาทผู้แทนเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ทั้งยังสามารถวิเคราะห์และนำเสนอแนวทางประสานความร่วมมือกับองค์กร ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศเพื่อผลประโยชน์ของสังคมและประเทศ

6. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. วิเคราะห์ความสำคัญและบทบาทขององค์กรความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่มีต่อประเทศไทยได้ (K,S)
2. พูดเจรจา โน้มน้าว ตอรอง ผลประโยชน์ต่อสังคมและประเทศ โดยใช้ภาษา กิริยา ท่าทางเหมาะสมกับบทบาท (S,A)
3. นำเสนอแนวทางประสานความร่วมมือกับองค์กรทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศเพื่อผลประโยชน์ของสังคม (S,A)

7. เนื้อหาสาระ

- การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
- องค์กรความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

8. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 1) ใบกิจกรรม “เมื่อฉันเป็นผู้แทนเจรจาการค้าระหว่างประเทศ”
- 2) Soft Power ‘ภาพศิลปะ’ ขับเคลื่อน ‘เศรษฐกิจสร้างสรรค์’
(ที่มา: <https://www.youtube.com/watch?v=bIBAlW140Eg>)
- 3) <https://padlet.com>

9. วิธีการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิด Active Learning

(แนวคิด/รูปแบบการสอน/วิธีการสอน : การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับ การใช้สถานการณ์จำลอง)

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นรับข้อมูล (Engagement)

1. นักเรียนแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะได้รับมอบบทบาทให้เป็นผู้แทนเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ของประเทศต่าง ๆ ดังนี้
 - กลุ่มที่ 1 สวมบทบาทเป็น ผู้แทนเจรจาการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทย
 - กลุ่มที่ 2 สวมบทบาทเป็น ผู้แทนเจรจาการค้าระหว่างประเทศของประเทศมาเลเซีย
 - กลุ่มที่ 3 สวมบทบาทเป็น ผู้แทนเจรจาการค้าระหว่างประเทศของประเทศเวียดนาม
 - กลุ่มที่ 4 สวมบทบาทเป็น ผู้แทนเจรจาการค้าระหว่างประเทศของประเทศฟิลิปปินส์
 - กลุ่มที่ 5 สวมบทบาทเป็น ผู้แทนเจรจาการค้าระหว่างประเทศของประเทศสหรัฐอเมริกา
 - กลุ่มที่ 6 สวมบทบาทเป็น ผู้แทนเจรจาการค้าระหว่างประเทศของประเทศออสเตรเลีย
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้รับเงื่อนไขเพื่อเจรจาการค้าระหว่างประเทศ สำหรับสินค้า 4 ชนิด คือ ยางพารา ข้าว มะพร้าว เหล็ก ซึ่งในใบกิจกรรมจะระบุสถานการณ์ของสินค้าชนิดนั้น ๆ ว่าอยู่ในภาวะอุปสงค์ส่วนเกิน หรืออุปทานส่วนเกิน

ประเทศไทย			
ประเภทสินค้า	ปริมาณ	การนำเข้า	การส่งออก
ยางพารา	เกิดอุปทานส่วนเกิน 50 พันไร่		
ข้าว	เกิดอุปทานส่วนเกิน 70 พันไร่		
มะพร้าว	เกิดอุปทานส่วนเกิน 20 พันไร่		
เหล็ก	เกิดอุปสงค์ส่วนเกิน 120 พันไร่		

ประเทศสหรัฐอเมริกา			
ประเภทสินค้า	ปริมาณ	การนำเข้า	การส่งออก
ยางพารา	เกิดอุปสงค์ส่วนเกินมาก แต่รับซื้อจากแต่ละประเทศ ไม่เกินประเทศละ 10 พันไร่		
ข้าว	เกิดอุปสงค์ส่วนเกินมาก แต่รับซื้อจากแต่ละประเทศ ไม่เกินประเทศละ 10 พันไร่		
มะพร้าว	เกิดอุปสงค์ส่วนเกินมาก แต่รับซื้อจากแต่ละประเทศ ไม่เกินประเทศละ 20 พันไร่		
เหล็ก	อุปทานส่วนเกิน 100 พันไร่ แต่อาจใช้ประเทศต่าง ๆ ไม่เกินประเทศละ 35 พันไร่		

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาสถานการณ์ เจ็อนโซ และความต้องการของประเทศตนเองเพื่อวางแผนการเจรจา

ขั้นสำรวจข้อมูล (Explore)

- นักเรียนสวมบทบาทเป็นคณะเจรจาทางการค้า เพื่อดำเนินการเจรจา โนม์น้าว ต่อรองกับประเทศต่าง ๆ โดยเลือกใช้ภาษา กิริยา ท่าทางที่เหมาะสมตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย (เจรจาแบบทวิภาคี) โดยกำหนดเวลา 10 นาที
- นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการเจรจาต่อรองว่าสินค้าชนิดใดสามารถเจรจาต่อรองการค้าได้สำเร็จ และสินค้าชนิดใดที่ยังไม่สามารถเจรจาต่อรองให้ปริมาณสินค้ากลับสู่ดุลยภาพได้
- ครูให้ข้อคิดชี้แนะว่า “หากเปลี่ยนรูปแบบการเจรจาจากที่แต่ละประเภทต่างเจรจากัน มาเป็นการตั้งวงเจรจาร่วมกันของทั้ง 6 ประเทศผลลัพธ์จะแตกต่างกันหรือไม่”
- นักเรียนทั้ง 6 กลุ่ม เปลี่ยนรูปแบบการเจรจาต่อรองตามข้อชี้แนะของครู (เจรจาแบบพหุภาคี) โดยกำหนดเวลา 5 นาที
- นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการเจรจาต่อรองที่ต่างไปจากการดำเนินการในครั้งที่ 1

ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation)

- นักเรียนแต่ละคนสรุปบทเรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อตอบคำถามต่อไปนี้
 - การเจรจาการค้าระหว่างประเทศให้ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องเตรียมการอะไรบ้าง?
 - การเจรจาการค้าแบบ ‘ทวิภาคี’ กับ ‘พหุภาคี’ มีข้อดี และ ข้อเสีย แตกต่างกันอย่างไร?
- นักเรียนสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการตอบคำถามของเพื่อนคนอื่นในชั้นเรียน อย่างน้อย 3 คน
- ครูตั้งคำถามชวนคิดว่า “นักเรียนคิดว่าทั้ง 6 ประเทศนี้ ควรสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้าร่วมกันในรูปแบบใด เพื่อผลประโยชน์ของทั้ง 6 ประเทศ”
- นักเรียนอภิปรายแลกเปลี่ยนกันจากประเด็นคำถามของครู จากนั้นนักเรียนในชั้นเรียนร่วมกันลงข้อสรุปถึงแนวทางที่เป็นไปได้และจะเกิดประโยชน์สูงสุด

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นขยายความรู้ (Elaborate)

- นักเรียนแบ่งออกเป็น 10 กลุ่ม เพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมา ความสำคัญ ประเทศสมาชิก และแนวนโยบายขององค์กรความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ตามองค์กรที่ครูมอบหมาย ดังนี้
 - กลุ่มที่ 1 สืบค้นข้อมูลและศึกษาเกี่ยวกับองค์การการค้าโลก (WTO)
 - กลุ่มที่ 2 สืบค้นข้อมูลและศึกษาเกี่ยวกับสหภาพยุโรป (EU)
 - กลุ่มที่ 3 สืบค้นข้อมูลและศึกษาเกี่ยวกับข้อตกลงทางการค้าสหรัฐอเมริกา-เม็กซิโก-แคนาดา (NAFTA)
 - กลุ่มที่ 4 สืบค้นข้อมูลและศึกษาเกี่ยวกับองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (APEC)

- กลุ่มที่ 5 สืบค้นข้อมูลและศึกษาเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
- กลุ่มที่ 6 สืบค้นข้อมูลและศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มประเทศผู้ส่งออกน้ำมัน (OPEC)
- กลุ่มที่ 7 สืบค้นข้อมูลและศึกษาเกี่ยวกับธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนา (IBRD) หรือ ธนาคารโลก
- กลุ่มที่ 8 สืบค้นข้อมูลและศึกษาเกี่ยวกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF)
- กลุ่มที่ 9 สืบค้นข้อมูลและศึกษาเกี่ยวกับธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (ADB)
- กลุ่มที่ 10 สืบค้นข้อมูลและศึกษาเกี่ยวกับการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD)

14. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาจัดทำเป็นป้ายประชาสัมพันธ์ความรู้ลงในกระดานที่ครูแจกให้

15. นักเรียนถ่ายภาพผลงานที่เสร็จเผยแพร่ให้เพื่อนกลุ่มอื่นได้ศึกษา เช่น อัปโหลดลงใน <https://padlet.com> หรือ อัปโหลดลงใน line group ของรายวิชา เป็นต้น

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นประเมินผล (Evaluation)

16. นักเรียนชมวิดีโอทัศน์ Soft Power ‘ภาพศิลปะ’ ขับเคลื่อน ‘เศรษฐกิจสร้างสรรค์’

(ที่มา: <https://www.youtube.com/watch?v=bIBAlW140Eg>)

17. นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน

18. นักเรียนแต่ละกลุ่มยกตัวอย่างการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ผ่าน Soft Power ในบริบทประเทศไทยมาคนละ 1 ตัวอย่าง

19. นักเรียนแต่ละกลุ่มวิเคราะห์เชื่อมโยงว่าการขับเคลื่อนดังกล่าวให้ประสบความสำเร็จนักเรียนจะเป็นจะต้องอาศัยความร่วมมือจากองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจใดบ้าง และสร้างความร่วมมือในลักษณะใด

20. นักเรียนแต่ละกลุ่มถ่ายภาพผลงานที่เสร็จเผยแพร่ให้เพื่อนกลุ่มอื่นได้ศึกษาและให้ครูประเมินผลการเรียนรู้ เช่น อัปโหลดลงใน <https://padlet.com> หรือ อัปโหลดลงใน line group ของรายวิชา เป็นต้น

21. นักเรียนสรุปร่วมกันในชั้นเรียนถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ และการประสานความร่วมมือกับองค์กรความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

10. การวัดและการประเมินผล

รายการประเมิน (จุดประสงค์การเรียนรู้)	การประเมิน			ผู้ประเมิน	เวลาประเมิน
	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน		
1. วิเคราะห์ความสำคัญและบทบาทขององค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่มีต่อประเทศไทยได้ (K,S)	- ประเมินชิ้นงานกลุ่มที่ 1 ผ่านการนำเสนอใน https://padlet.com	- แบบประเมินชิ้นงานกลุ่มที่ 1 ตามเป้าหมายการเรียนรู้เชิงสมรรถนะ	- มีระดับคุณภาพดี (2) ขึ้นไป	- ครู	- หลังการทำกิจกรรม
2. พุดเจรจา โน้มน้าว ตีอรรถผลประโยชน์ต่อสังคมและประเทศ โดยใช้ภาษา กิริยาท่าทางเหมาะสมกับบทบาท (S,A)	- ประเมินการทำกิจกรรม “เมื่อฉันเป็นผู้แทนเจรจาการค้าระหว่างประเทศ”	- แบบประเมินการทำกิจกรรมตามเป้าหมายการเรียนรู้เชิงสมรรถนะ	- มีระดับคุณภาพดี (2) ขึ้นไป	- ครู	- ระหว่างการทำกิจกรรม

รายการประเมิน (จุดประสงค์การเรียนรู้)	การประเมิน			ผู้ ประเมิน	เวลาประเมิน
	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การผ่าน		
3. นำเสนอแนวทางประสานความร่วมมือกับองค์กรทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศเพื่อผลประโยชน์ของสังคม (S,A)	- ประเมินชิ้นงานกลุ่มที่ 2 ผ่านการนำเสนอใน https://padlet.com	- แบบประเมินชิ้นงานกลุ่มที่ 1 ตามเป้าหมายการเรียนรู้เชิงสมรรถนะ	- มีระดับคุณภาพดี (2) ขึ้นไป	- ครู	- หลังการทำกิจกรรม

เกณฑ์การประเมินชิ้นงานกลุ่มที่ 1 ตามเป้าหมายการเรียนรู้เชิงสมรรถนะ

รายการประเมิน สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม (3 คะแนน)	ดี (2 คะแนน)	พอใช้ (1 คะแนน)	ปรับปรุง (0 คะแนน)
สมรรถนะที่ 2 ความสามารถในการคิด ตัวชี้วัดที่ 1 คิดพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์) พฤติกรรมบ่งชี้ 3. ระบุหลักการสำคัญหรือแนวคิดในเนื้อหาความรู้ ข้อมูลที่พบเห็นในบริบทต่าง ๆ	ระบุความเป็นมา ความสำคัญ ประเทศ สมาชิก และ แนวนโยบายขององค์กร ความร่วมมือทาง เศรษฐกิจ จากการ สืบค้น แลกเปลี่ยน เรียนรู้ และรับฟัง ข้อเสนอแนะจากครู ได้ อย่างถูกต้องและ ครบถ้วน	ระบุความเป็นมา ความสำคัญ ประเทศ สมาชิก และ แนวนโยบายขององค์กร ความร่วมมือทาง เศรษฐกิจ จากการ สืบค้น แลกเปลี่ยน เรียนรู้ และรับฟัง ข้อเสนอแนะจากครู ได้ ถูกต้องแต่ไม่ครบถ้วน	ระบุความเป็นมา ความสำคัญ ประเทศ สมาชิก และ แนวนโยบายขององค์กร ความร่วมมือทาง เศรษฐกิจ จากการ สืบค้น แลกเปลี่ยน เรียนรู้ และรับฟัง ข้อเสนอแนะจากครู ได้ ถูกต้องเป็นบางส่วนและ ไม่ครบถ้วน	ระบุความเป็นมา ความสำคัญ ประเทศ สมาชิก และ แนวนโยบายขององค์กร ความร่วมมือทาง เศรษฐกิจ จากการ สืบค้น แลกเปลี่ยน เรียนรู้ และรับฟัง ข้อเสนอแนะจากครู ไม่ ถูกต้อง

เกณฑ์การประเมินการทำกิจกรรม “เมื่อฉันเป็นผู้แทนเจรจาการค้าระหว่างประเทศ” ตามเป้าหมายการเรียนรู้เชิงสมรรถนะ

รายการประเมิน สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม (3 คะแนน)	ดี (2 คะแนน)	พอใช้ (1 คะแนน)	ปรับปรุง (0 คะแนน)
สมรรถนะที่ 1	พูดเจรจา โน้มน้าว	พูดเจรจา โน้มน้าว	โน้มน้าวต่อรองเพื่อให้	พูดเจรจา โน้มน้าวต่อ

รายการประเมิน สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม (3 คะแนน)	ดี (2 คะแนน)	พอใช้ (1 คะแนน)	ปรับปรุง (0 คะแนน)
ความสามารถในการสื่อสาร ตัวชี้วัดที่ 2 พูดเจรจาต่อรอง พฤติกรรมบ่งชี้ 1. พูดเจรจา โน้มน้าวต่อรองเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม	ต่อรองเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมโดยใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่สุภาพถูกต้อง ทำให้ผู้อื่นคล้อยตามทุกสถานการณ์	ต่อรองเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมโดยใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่สุภาพถูกต้อง ทำให้ผู้อื่นคล้อยตามหรือปฏิบัติตามได้บางสถานการณ์	เกิดประโยชน์ต่อตนเองโดยใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่ทำให้ผู้อื่นคล้อยตามหรือปฏิบัติตาม	รองเพื่อให้ผู้อื่นคล้อยตามหรือปฏิบัติตามไม่ได้ หรือพูดเจรจาต่อรองด้วยภาษาที่ไม่สุภาพ
สมรรถนะที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ตัวชี้วัดที่ 3 ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข พฤติกรรมบ่งชี้ 1. ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ สามารถแสดงความคิดเห็นของตน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	แสดงความคิดเห็นของตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยสนับสนุนหรือคัดค้านความคิดเห็นนั้นด้วยกิริยา วาจาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่นและปฏิบัติตามที่ตนรับผิดชอบจนสำเร็จ เป็นที่พึงพอใจของกลุ่ม	แสดงความคิดเห็นของตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยสนับสนุนหรือคัดค้านความคิดเห็นนั้นด้วยกิริยา วาจาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น และปฏิบัติตามที่ตนรับผิดชอบจนสำเร็จ	แสดงความคิดเห็นของตน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ตามที่ตนได้รับมอบหมายจากกลุ่มจนสำเร็จ	ปฏิบัติงานของตนเองได้ แต่ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
สมรรถนะที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ตัวชี้วัดที่ 3 ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข พฤติกรรมบ่งชี้ 2. ใช้ภาษา กิริยา ท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคม	มีกิริยา วาจา ท่าทาง และแต่งกายสุภาพเหมาะสมกับบุคคล	มีกิริยา วาจา ท่าทาง และแต่งกายสุภาพเหมาะสมเมื่ออยู่ต่อหน้าชุมชน	มีกิริยา วาจา ท่าทาง หรือแต่งกายไม่เหมาะสมเมื่ออยู่ต่อหน้าชุมชน	มีกิริยา วาจา ท่าทาง หรือแต่งกายไม่เหมาะสมในทุกโอกาส

เกณฑ์การประเมินชิ้นงานกลุ่มที่ 2 ตามเป้าหมายการเรียนรู้เชิงสมรรถนะ

รายการประเมิน สมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน	ระดับคุณภาพ			
	ดีเยี่ยม (3 คะแนน)	ดี (2 คะแนน)	พอใช้ (1 คะแนน)	ปรับปรุง (0 คะแนน)
สมรรถนะที่ 2 ความสามารถในการคิด ตัวชี้วัดที่ 1 คิดพื้นฐาน (การคิด วิเคราะห์) พฤติกรรมบ่งชี้ 2. เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ของส่วนประกอบของ ข้อมูลในบริบทต่าง ๆ	ระบุความสัมพันธ์ของ การประสานความ ร่วมมือกับองค์กรความ ร่วมมือทางเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศกับการ ทำประโยชน์กับสังคม และสามารถเชื่อมโยง กับการพัฒนาเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ของไทยได้ อย่างสมเหตุสมผลและ เป็นไปได้จริง	ระบุความสัมพันธ์ของ การประสานความ ร่วมมือกับองค์กรความ ร่วมมือทางเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศกับการ ทำประโยชน์กับสังคม และเชื่อมโยงกับการ พัฒนาเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ของไทย แต่ ยังขาดความเหมาะสม และความเป็นไปได้	ระบุความสัมพันธ์ของ การประสานความ ร่วมมือกับองค์กรความ ร่วมมือทางเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศกับการ ทำประโยชน์กับสังคม แต่ไม่สามารถเชื่อมโยง กับการพัฒนาเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ของไทยได้	ระบุความสัมพันธ์ของ การประสานความ ร่วมมือกับองค์กรความ ร่วมมือทางเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศกับการ ทำประโยชน์กับสังคม และ ไม่สามารถ เชื่อมโยงกับการพัฒนา เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ของไทยได้

11. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ (ระบุสภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข)

สภาพปัญหา

นักเรียนใช้เวลาค่อนข้างนานในการแสวงหาตัวอย่างการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ผ่าน Soft Power ในบริบทประเทศไทย

สาเหตุ

นักเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับมโนทัศน์ ‘เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)’ และ ‘Soft Power’

แนวทางการแก้ไข

ขณะสอน: ครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ (facilitator) ด้วยการแนะนำแหล่งเรียนรู้ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างถูกต้อง มีการนำตัวอย่างที่นักเรียนสืบค้นในเบื้องต้นมาอธิบายเชื่อมโยงเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง

การวางแผนสำหรับการสอนครั้งถัดไป: ภายหลังจากที่ให้นักเรียนชมวิดีโอที่ครูมีการอธิบายเชื่อมโยงจากสิ่งที่ปรากฏในวิดีโอเพื่อให้นักเรียนเห็นภาพและเกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น ตลอดจนมีการสอดแทรกมโนทัศน์ ‘เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)’ และ ‘Soft Power’ ในเนื้อหาเรื่องอื่น ๆ ด้วย เนื่องจากเป็นมโนทัศน์ที่สำคัญสำหรับโลกปัจจุบัน

ใบกิจกรรม “เมื่อฉันเป็นผู้แทนเจรจาการค้าระหว่างประเทศ”

ประเทศไทย

ประเภทสินค้า	ปริมาณ	การนำเข้า	การส่งออก
ยางพารา 	เกิดอุปทานส่วนเกิน 50 หน่วย		
ข้าว 	เกิดอุปทานส่วนเกิน 70 หน่วย		
มะพร้าว 	เกิดอุปทานส่วนเกิน 20 หน่วย		
เหล็ก 	เกิดอุปสงค์ส่วนเกิน 120 หน่วย		

ประเทศมาเลเซีย

ประเภทสินค้า	ปริมาณ	การนำเข้า	การส่งออก
ยางพารา 	เกิดอุปทานส่วนเกิน 80 หน่วย		
ข้าว 	เกิดอุปสงค์ส่วนเกิน 40 หน่วย		
มะพร้าว 	เกิดอุปสงค์ส่วนเกิน 20 หน่วย		
เหล็ก 	เกิดอุปทานส่วนเกิน 60 หน่วย		

ใบกิจกรรม “เมื่อฉันเป็นผู้แทนเจรจาการค้าระหว่างประเทศ”

ประเทศเวียดนาม

ประเภทสินค้า	ปริมาณ	การนำเข้า	การส่งออก
ยางพารา 	เกิดอุปทานส่วนเกิน 30 หน่วย		
ข้าว 	เกิดอุปทานส่วนเกิน 60 หน่วย		
มะพร้าว 	เกิดอุปสงค์ส่วนเกิน 30 หน่วย		
เหล็ก 	เกิดอุปสงค์ส่วนเกิน 120 หน่วย		

ประเทศฟิลิปปินส์

ประเภทสินค้า	ปริมาณ	การนำเข้า	การส่งออก
ยางพารา 	เกิดอุปสงค์ส่วนเกิน 80 หน่วย		
ข้าว 	เกิดอุปสงค์ส่วนเกิน 50 หน่วย		
มะพร้าว 	เกิดอุปทานส่วนเกิน 100 หน่วย		
เหล็ก 	เกิดอุปสงค์ส่วนเกิน 120 หน่วย		

ใบกิจกรรม “เมื่อฉันเป็นผู้แทนเจรจาการค้าระหว่างประเทศ”

ประเทศสหรัฐอเมริกา

ประเภทสินค้า	ปริมาณ	การนำเข้า	การส่งออก
ยางพารา 	เกิดอุปสงค์ส่วนเกินมาก แต่รับซื้อจากแต่ละประเทศ ไม่เกินประเทศละ 10 หน่วย		
ข้าว 	เกิดอุปสงค์ส่วนเกินมาก แต่รับซื้อจากแต่ละประเทศ ไม่เกินประเทศละ 10 หน่วย		
มะพร้าว 	เกิดอุปสงค์ส่วนเกินมาก แต่รับซื้อจากแต่ละประเทศ ไม่เกินประเทศละ 20 หน่วย		
เหล็ก 	อุปทานส่วนเกิน 100 หน่วย แต่ขายให้ประเทศต่าง ๆ ไม่เกินประเทศละ 35 หน่วย		

ประเทศออสเตรเลีย

ประเภทสินค้า	ปริมาณ	การนำเข้า	การส่งออก
ยางพารา 	เกิดอุปสงค์ส่วนเกินมาก แต่รับซื้อจากแต่ละประเทศ ไม่เกินประเทศละ 20 หน่วย		
ข้าว 	เกิดอุปสงค์ส่วนเกินมาก แต่รับซื้อจากแต่ละประเทศ ไม่เกินประเทศละ 5 หน่วย		
มะพร้าว 	เกิดอุปสงค์ส่วนเกินมาก แต่รับซื้อจากแต่ละประเทศ ไม่เกินประเทศละ 15 หน่วย		
เหล็ก 	อุปทานส่วนเกิน 100 หน่วย แต่ขายให้ประเทศต่าง ๆ ไม่เกินประเทศละ 70 หน่วย		